

[Laurits Pedersen.]

svaret af den højtærede Statsminister, men jeg kan dog ikke lade være med at fremføre et Par Bemærkninger.

Hvad der i høj Grad karakteriserede Valget den 30. Oktober, var bl. a. dette, at Socialdemokratiet havde lavet et nyt Program, det Program, som Ordføreren for det socialdemokratiske Parti under Finanslovdebatten, inden vi gik til Valg, kaldte det store konstruktive Program. Vi imødesaa med stor Interesse, hvorledes dette Program vilde blive forsvaret, hvorledes der vilde blive agiteret paa det fra socialdemokratisk Side under Valget. Det viste sig imidlertid, at man i meget høj Grad i Stedet for at agitere paa det søgte at bortforklare de strenge Bestemmelser, der paa mange Omraader fandtes i det.

Valgets Linie var jo den, at paa den ene Side stod de, der ønskede udvidede Regeringsforanstaltninger, og paa den anden Side de, der ønskede saa hurtigt, som det var muligt, at komme bort fra disse Restriktioner.

En anden Linie var ogsaa fremherskende, og det var den Linie, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde anlagt, nemlig den, at Det konservative Folkeparti ikke som hidtil skulde være et Fløjparti, idet Trykket paa denne Partibetegnelse skulde ligge paa *Folkeparti*. Partiet skulde med andre Ord anbringes i Midten, og de forskellige Kandidater gjorde ogsaa hæderlige Forsøg paa at faa det anbragt paa den Maade. Nu vil det imidlertid være meget vanskeligt for Det konservative Folkeparti at placere sig andre Steder end paa den Fløj, hvor det naturligt hører hjemme. Hvis man vil undersøge, hvor dette Parti har den store Tilslutning af Vælgere, behøver man kun at gaa ud i Forstæderne til Hovedstaden, i Københavns Amt — man vil da hurtigt erkende, hvor den tusindtallige Vælgerskare er: det er derude i Hellerup, Gentofte, Lyngby o. s. v. Og hvis man undersøger Forholdene i Landdistrikterne, er man heller ikke i Tvivl om, hvor deres Stemmer ligger. De ligger i hvert Fald ikke hos dem, der hidtil har ønsket at anbringe sig absolut i Midten af Befolkningen. Men det maa man jo lade Det konservative Folkeparti selv om. Det har nu engang rykket sine Teltpæle op og har altsaa ikke mere Forbindelse med det gamle Højre, hvoraf det er udsprunget.

Det var imidlertid kedeligt, at vi Valgnatten den 30. Oktober skulde komme ud for at høre saadanne Udtalelser som dem, der da faldt, ikke mindst fra Formanden for

det kommunistiske Parti, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, men ogsaa fra de Konservatives nuværende Formand, den daværende Udenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, idet disse Medlemmer over for dem, der havde stemt paa Partiet Venstre og havde gjort det, saadan at vi fik stor Fremgang, fremkom med meget haanlige Udtalelser. Ogsaa i Øjeblikket mærker man fra den Side en stærk Tendens til at anbringe Venstre som det reaktionære Parti i dansk Politik. Det ser vi nu paa med stor Sindsro, for det Parti, jeg tilhører, Venstrepartiet — og med disse Bemærkninger vil jeg slutte — har sin dybe Rod i den Fortid, Venstrepartiet har, og i den Fremtid, der kommer, vil det sigte mod at løse de Opgaver, som den nye Tid paalægger os, Opgaver af økonomisk, kulturel og social Art. De Arbejder, der her skal udføres, skal nok anbringe os, hvor vi ønsker at være anbragt, og saa vil Befolkningen se, hvem der er reaktionær, og hvem der ikke er det.

Rosendahl: Da vi efter Valget fik en Venstregering, blev det straks sagt ude over Landet, særlig i Arbejderkredse, at nu kom vi til at staa over for en ny Nedsættelsesperiode. Der blev paa det kraftigste protesteret derimod fra Venstres Side, og jeg mindes særlig, hvorledes det ansatte Venstreblad „Vestkysten“ meget indigneret tog til Orde imod den Opfattelse, at den nye Venstregering vilde foretage Nedsættelser, og i den højtærede Statsministers Udtalelser her i Salen gav den højtærede Statsminister Udtryk for det samme, idet der siges — med Formandens Tilladelse et Par Citater —: „Den sociale Lovgivning vil blive søgt udbygget og forbedret saa hurtigt, som de erhvervsmæssige og finansielle Vilkaar gør det muligt.“ Efter det skulde man jo ikke kunne vente Forslag, der forringede den sociale Lovgivning. Man skulde forvente Forslag, der forbedrede den. Derfor synes jeg, det er beskæmmende at se, hvorledes den højtærede Venstregering kommer med Forslaget om Ændringer i Arbejdsløshedsforsikringen. Jeg sad forleden og talte med et æret Medlem her i Salen, og han fortalte, hvorledes man her op imod Jul skiftede Sind; da blev man blød om Hjertet, godgørende o. s. v. Det er Synd at sige, at den højtærede Regering er blevet blød om Hjertet og godgørende nu lige umiddelbart før Jul med dette Forslag.

Jeg kunde have Lyst til at komme med et Par Bemærkninger til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Sønderup.